

BR BASIL BLOM

geboren te Delft op 20 februari 1930
overleden te Geldrop
op 24 augustus 2017

Graag zou ik deze gedachtenis willen beginnen met de bijdrage die br. Basil verleende aan het gedenkboek van 175 jaar Congregatie in 2005, op de bladzijde die hem gegeven was, hij was toen 75 jaar.

God

Ik dank u voor:

Het leven dat u mij gegeven hebt

De roeping die u mij gegeven hebt

Uw lichaam dat u mij dagelijks geeft

Maar bovenal voor uw liefde die mij dagelijks omringt.

Help mij om deze gaven aan anderen door te geven om uwentwille.

Getekend

Dongen, bro. Basil Blom

Dit waren woorden van François Hubert Blom geboren te Delft op 20 februari 1930 als 10de telg in een kinderrijk gezin van Wilhelmus Henricus Blom en Maria Elisabeth Paalvast. Frans was een braaf jongetje, doorliep zijn schooltijd op normale manier, deed de HBS en ging naar Wageningen voor landbouwingenieur.

Frans, François bij hoge uitzondering, werd ingekleed op 21 juni 1954 waarbij hij de naam Br. Basilius M. kreeg, en werd na twee jaar noviciaat geprofest op 21 juni 1956. Basil, zo noemen wij hem vandaag wegens zijn Canadees verleden, volgde de opleiding voor onderwijzer in Dongen op de Gerardus Majella kweekschool en heeft na zijn diplomering 4 jaar in Rotterdam gewerkt als onderwijzer.

Bij zijn intreden in de Congregatie was br. Basil duidelijk wat ouder dan de meeste novicen in die tijd, die doorgaans via het juvenaat en postulaat op veel jeugdiger leeftijd in het noviciaat intraden. Zijn oudere broer br. Jan Baptist heeft mogelijk een rol gespeeld bij de rijping van de broederroeping, die br. Basil gaandeweg op iets later tijdstip in zich liet ontluiken. Werd hij toen de liefde van God gewaar die hem omringde?

Er is een klein vermoeden dat de keuze om verder te studeren ergens op belemmeringen heeft gestuit waardoor zijn ideaal om landbouwingenieur te worden via de universiteit van Wageningen een wending heeft gekregen in de richting van het broederleven. Gezien zijn opleiding lag het voor de hand dat br. Basil in het onderwijs terecht zou komen, want zo ging het er nou eenmaal aan toe in de Congregatie.

Eenmaal aangekomen in Canada op 12 augustus 1962 begon voor br. Basil een periode van verkenning en aanpassing, afwisselend van studie en lesgeven in Lethbridge, Nelson, Calgary en Edmonton. Een belangrijke rol heeft hij gespeeld bij het tot stand komen van het Columbia College in Nelson.

Het kleiner en kleiner worden van de gemeenschap in Edmonton, mede door het vertrek van broeders en novicen, leidde hem uiteindelijk naar een gemeenschap van de Christian Brothers in Vancouver waar hij meer dan 25 jaar zijn beste krachten heeft gegeven aan de opleiding van de jongens van het College, als docent, als studiebegeleider en als tuinman ontwerper van het park rondom het college. Het was niet alleen het verschil tussen een grote en kleine gemeenschap dat hem deed vertrekken naar Vancouver, het waren ook de voor hem gunstigere klimatologische omstandigheden van dat gebied aan de westkust van Canada, achter de rug van de Rocky Mountains. Na 25 jaar docentschap in Vancouver begon zijn voortschrijdende doofheid een belemmering te worden om nog langer voor de klas te staan. Hoe graag en verdienstelijk hij dit ook deed, het kon niet meer en moest worden afgebroken met tot gevolg dat hij terugging naar zijn gemeenschap in Calgary. In verschillende gemeenschappen van onze Congregatie in Canada is br. Basil overste geweest en daarnaast lid van het regionaal bestuur. Maar dat niet alleen, ook tuinman en onderhoudsman van de groenvoorziening zowel binnen als buitenshuis.

Br. Basil was een dankbaar man en erg gesteld op gezelschap van medebroeders en familie. Met alle respect voor de eigenheid van iedereen, zag br. Basil graag dat men in gezamenlijkheid tot een vormgeving kwam in het gemeenschapsleven, in het gebed, maaltijden en ontspanning. Hij nam overal aan deel wat congregatieve activiteiten betreft, vakanties, uitjes van kortere duur, bezinningsdagen enz. Hij leefde met alles erg mee. Hij had veel bewondering voor wat zijn medebroeders her en der realiseerde wat onder meer tot uitdrukking kwam tijdens de bijeenkomst van de regionale oversten in Spanje, waar hij duidelijk meer zicht kreeg op wat zich buiten Canada afspeelde. Zijn opmerkelijke lach en het dragen van het vlinderstrikje op feestdagen en bij bijzondere gelegenheden maakten van zijn aanwezigheid in de gemeenschap een uiting van geluk en blijdschap. Zijn afwezigheid na zijn vertrek uit Canada voelde aan als een groot gemis.

De laatste jaren, toen hij weer terug was in Nederland heeft hij respectievelijk in Dongen en Eindhoven gewoond waar hij van zijn welverdiende rust genoot met zich nog altijd verdienstelijk te maken door het verzorgen van planten.

Br. Basil heeft een mooie leeftijd mogen bereiken waarvoor hij dankbaar was. Helaas zijn gebreken van de oude dag, gepaard gaande met ziekten, zijn hem niet bespaard gebleven. Hij heeft in gelatenheid dit gedragen en zich laten behandelen met hoop op verbetering. Tot aan de laatste momenten van zijn leven bleef hij op God vertrouwen, maar stervend in de berusting en in de vrede van het gebed dat overgaat tot het éne woord van God aan wie hij, en wij met hem, dankbaar zijn om het mooie leven dat br. Basil, François Hubert Blom heeft geleefd, is hij van ons heengegaan.

Vaarwel broeder Basil, bedankt voor wie je was en voor al wat je deed voor familie, jeugd, vrienden en medebroeders.

Bedankt voor het doorgeven van de gaven die God je geschonken heeft.

Broeder Theo van den Boer